

Hei igjen Peter, og takk for sist!

Dagene flyr av gårde, så her kommer en litt forsinket oppfølging med refleksjoner rundt spørsmålene dine under. Dere andre må også gjerne supplere svarene mine.

- 1. Generell oppfatning:** Har du ytterligere tanker om din generelle opplevelse med veilederen etter å ha reflektert over den?
Den generelle opplevelsen av veilederen/intervjuspørsmålene var at den først og fremst var nyttig for å få deltakerne i tale ved hjelp av et konkret spørsmål. I praksis fungerte spørsmålene som samtaleåpnere som ledet til mer eller mindre strukturerte samtaler og innsikter som deltakerne delte. Ved slike samtaler var det lettere å holde på oppmerksomheten til deltakerne enn ved å stille en rekke spørsmål som i mindre grad legger opp til en naturlig samtale. Vi opplevde at ved å stille flere enn tre-fire spørsmål var krevende fordi det krever mye oppmerksomhet fra deltakerne, og opplegget la opp til bevegelse og interaksjon som også krevde oppmerksomhet. De kvalitative beskrivelsene fra samtaler kunne noteres og være verdifulle, men krever antageligvis at man ser og vurderer hvert innspill individuelt. Det er likevel mulig å se noen gjengående temaer i innspillene, som man kan analysere og trekke noen konklusjoner ut fra. Strukturen som var lagt opp til med Gehls kriterier krever at man samler data om alle kriteriene for å kunne sammenligne dataene ved en senere anledning. Dette lot seg ikke gjennomføre på en helhetlig måte i dette forsøket, men førte likevel til en del verdifulle innsikter både om lys i området og generelt, og om hvordan det fungerer å gjennomføre slike arrangementer. I denne sammenhengen var antageligvis selve opplevelsen av å være ute og se på lyset og virkningen og engasjementet dette skapte den viktigste erfaringen, og intervjuene fungerte best som et supplement til å få deltakerne til å reflektere over hva de opplevde, og om betydningen av lys.
- 2. Brukbarhet:** Finnes det spesifikke situasjoner under intervjuet der du følte at veilederen var spesielt hjelpsom eller mangelfull? Kan du gi konkrete eksempler?
Veilederen/intervjuspørsmålene var hjelpsom for å kunne utfordre deltakerne til å svare på et konkret spørsmål, som videre satte i gang tankene for de fleste som svarte på spørsmålene. Som nevnt over var det antageligvis tankerekken de innledende spørsmålene utløste og den påfølgende samtalen som var mest verdifull. Spørsmålene kan sies å ha vært mangelfulle på den måten at de i noen mindre grad la opp til at deltakerne kunne dele sine innsikter på sine egne premisser, og at formatet kunne gjøre samtaler mer oppdelte og mindre naturlige. I praksis opplevde vi at det var mer hensiktsmessig å stille oppfølgingsspørsmål til de deltakerne delte, enn å skifte tema og starte samtalen på nytt med flere spørsmål. Det var også litt utfordrende å måtte ha øynene på arkene gjennom samtalen og konsentrere seg om å lese spørsmålene i mørket framfor å «være tilstede» med deltakerne.
- 3. Mangler:** Er det andre aspekter eller detaljer du nå kommer på, som du føler kunne vært inkludert i veilederen?
Selve veilederen oppfatter vi som god og brukbar, men den må brukes i en sammenheng som fungerer for strukturen den legger opp til. Det kunne derfor vært inkludert noe om at det bør sørges for at man stiller spørsmålene og gjør observasjonene i en situasjon som gjør det mulig å holde på oppmerksomheten til deltakerne, og evt. noe om at spørsmålene må tilpasses situasjonen de brukes i, for å bli mest mulig anvendelige. I dette tilfellet var det f.eks. lettere å få til et semi-strukturert intervju enn en mer kvantifiserbar analyse.
- 4. Forbedringsforslag:** Etter å ha reflektert, har du flere forslag eller ideer til hvordan veilederen kan forbedres for fremtidige brukere?

Mye av det samme gjelder her som på forrige spørsmål. Bruksområde og forutsetninger for gjennomføring er viktig å beskrive.

Med vennlig hilsen

ANSATT I KOMMUNEN

arkitekt MNAL

Samfunnsutvikling, arealplan
Hamar kommune

www.hamar.kommune.no